

Af Udvalgets Flertal under Nr. 1:

Til § 51.

30) 1ste, 2det og 3dje Stykke udgaa, og i Stedet for bestemmes:

„Opholds- og Forsørgelseskommunen have lige Udgang til at forbre den, der modtager Fattigunderstøttelse af en saadan Bestaaffenhed, at den kan forlanges refunderet af sidstnævnte Kommune (jfr. § 44), hjemsendt til denne.“

Før enligttillede Personer, der ikke have fast Erhverv og ikke samleve med nære Slægtninge som Forældre, Børn, Søstende eller med lige saa nær besvogrede, saavel som for Udlændinge og for tilkøsende samt for Personer, der i Løbet af det sidste Aar have været straffede for Vægængeri eller Bettleri, skal det være tilstrækkeligt til at begrunde Hjemsendelsen, at de modtage saadan Fattigunderstøttelse.

I øvrigt skal Fattigvæsenets Ret til at forlange Hjemsendelsen iøvnsat være betinget af, at Understøttelsen udgør en væsentlig Del af hvad der medgaar til den trængendes Fornødenheder, at den i Løbet af de 2 sidste Aar for Spørgsmaalet om Hjemsendelsen rejsses, har ubstrakt sig over et Tidsrum af mindst 6 Maanedes, eller at der er Grund til at antage, at den vil være vedvarende for et saa langt Tidsrum, samt at Hjemsendelsen kan ske uden væsentlig at forringe den trængendes Udgang til at staffe sig selvstændigt Erhverv.

Naar Egtetfolk, hvis Egtetfab ikke er endelig ophevet, leve adskilt fra hinanden, skal den Understøttelse, der ydes Hustruen, vel kunne begrunde Hjemsendelsen af hende, men derimod ikke af Manden.

Vigejom Meningsulighed mellem Opholds- og Forsørgelseskommunen om hvorvidt Betingelserne for en Hjemsendelses Sværskættelse foreligge, vil være at afgøre efter Reglerne i nærværende Lovs § 59, saaledes skulle de der nævnte Myndigheder, hvor særlige Omstændigheder tale derfor, saasom at den trængende i de 2 sidste Aar har haft fast Bopæl i Kommunen uden at have nydt Fattigunderstøttelse, kunne bestemme, at han ikke mod sin Vilje kan hjemsendes.“

Af Udvalgets Medlemmer G. O. og G. Ravn:

Underændringsforslag til Underbringsforslag Nr. 30 til § 51:

31) I 1ste Stykke udgaa Ordene: „af en saadan Bestaaffenhed, at den kan forlanges

refunderet af sidstnævnte Kommune, jfr. § 44“.

Af Udvalgets Mindretal under Nr. 3:

Underændring til Underbrings Nr. 30 til § 51:

32) I Stedet for Ordene i Slutningen af andet Stykke „at de modtage saadan Fattigunderstøttelse“ sættes: „at de, forinden denne finder Sted, have modtaget saadan Fattigunderstøttelse i 1 Maaned“.

Af Udvalgets Flertal under Nr. 1.

33) 4de Stykke fra „Den der . . . ske“ affattes saaledes: „Derjom den, der under vedvarende Understøttelse i sin Forsørgelseskommune, tager Ophold i en anden Kommune uden bægge Kommuners Samtykke,“.

Til § 55.

34) Paragraffen affattes saaledes:

Udgifterne ved trængendes Hjemsendelse, berunder indbefattet Udgifter til Beskædningsgenstande og Bevogtning, blive med de i denne Paragraf samt §§ 51, 52, 56 og 57 angivne Undtagelser, at afholde med en Fjerdedel af den affsendende Kommune og med tre Fjerdedele af Forsørgelseskommunen. Efter Hjemsendelsen fra Udlandet, udreder Forsørgelseskommunen hele Udgiften ved Forsendelsen fra Landets Grænse. Hvor Forsendelsen omvendt sker til et Sted, hvorfra Erstatning ikke kan erholdes, udredes Forsendelsesudgifterne forudsvis for Landets Vedkommende af Repartitionsfonden for den Amtsradsreds, hvortil Opholdskommunen hører, og for Købstædernes Vedkommende af den paagældende Købstads Kommunekasse og fordeles derefter aarlig paa Amtsradsredsen og de i Forbindelse med denne staaende Købstæder efter Folketal, medens de i Kjøbenhavn bæres af Stadens Kasse og paa Bornholm af den for Dens Købstæder og Landdistrikt sælles Repartitionsfond.

35) § 61 udgaa.

Til § 62.

36) Paragraffen affattes saaledes:

De Omkostninger, der udredes af det offentlige til Opdragelse, Underhold og Forsørgelse af blinde, døvstumme, Idioter og sindssyge betragtes, for saa vidt de paagældende ere anbragte paa Statsanstalter eller paa dertil af Staten godkendte Anstalter, ikke som Fattighjælp.